

Slovenskemu učiteljstvu pričetkom l. 1893.

Preteklo je zopet jedno leto, četrto, od kar obstoji „Zveza slovenskih učiteljskih društev“. Kaj je že Zveza za slovensko učiteljstvo storila, znano je itak že vsem gospodom učiteljem in gospicam učiteljicam. Dosedanji občni zbori Zveze, na katerih so se spoznali tovariši, pobratili učitelji s Kranjske, Primorske in Štajerske, na katerih se je razgovarjalo o raznih splošnih in pojedinih zaprekah, ki ovirajo napredek slovenskega šolstva, poudarjalo in kazalo na razne krivice, ki teže bodi si v materialnem ali duševnem oziru slovensko učiteljstvo, vse to je bilo nekako pripravljanje, pričetek na ono delo, za katerim mora slovensko učiteljstvo težiti, da doseže oni namen, katerega si je pri ustanovitvi raznih društev, osobito pa Zveze zadalo. Čaka nas še mnogo mnogo dela v današnjih, za učiteljstvo kaj resnih časih! A trud in delo naj nas nikar ne plaši, vse premagamo, ako smo jedini, zložni in delavni! Vsak slovenski učitelj, vsaka slovenska učiteljica je pa poklican (poklicana), da po svojih močeh deluje v prosep in razcvit slovenskega šolstva. Vsled tega direktorij Zveze slovenskih učiteljskih društev vse učiteljstvo uljudno vabi, da v petem letu zveznega obstanka z združenimi močmi teži za vsem, kar ima povzdigniti slovensko šolstvo, podkrepiti bodi si v materialnem ali duševnem oziru slovensko učiteljstvo na Koroškem, Kranjskem, Primorskem in Štajerskem.

Duševni napredek učiteljstva pa je le mogoč, ako dobiva redno tečne hrane bodisi po knjigah ali po časopisih. Pedagogičsko društvo oskrbuje nam razne pedagogične knjige, a Popotnik in Učiteljski Tovariš delujeta vrlo za iz-

obrazbo in napredek učiteljstva. Zveza vse te tri najtopleje priporoča slavnemu slovenskemu učiteljstvu! Podpira naj se zvezno glasilo Popotnik, podpira razcvit družega, zlasti za Kranjsko velevažnega šolskega lista Učiteljskega Tovariša — in ne pozabi na Pedagogičsko društvo!

Izjavi koncem l. 1892. in oklica h novemu letu 1893. teh naših dveh šolskih listov pa silita direktorij Zveze slovenskih učiteljskih društev slovensko učiteljstvo prositi, da naj svoja šolska lista ne le duševno — s spisi, temveč še bolj materialno — s točnim vplačevanjem naročnine, podpira. Ni ga menda med učiteljstvom, kateri bi ne dal ubožčeku, prosečemu ga, jeden krajcar za dar — in če bi se to tudi vsak dan zgodilo. Vender pa je znabiti kateri učitelj, katera učiteljica, tolik skopuh, da sam sebi, svojemu duhu, odreče ta krajcar, da noče izdati tega krajcarja vsak dan za jeden ali drugi šolski list. Predrago slovensko učiteljstvo, osobito oni, kateri so z naročnino bodi si pri tem ali drugem šolskem listu še v neredu, storite svojo stanovsko dolžnost! Ako vsak učitelj, vsaka učiteljica ta donesek, mali dar jednega krajcarja vsak dan, prinese na oltar izomiki in napredku slovenskega šolstva, vidili bomo kmalo sad tega daru. Slovensko učiteljstvo bode lahko še bolj ponosno na svoja šolska lista — Popotnika in Učiteljskega Tovariša, ponosno na svoje Pedagogičsko društvo!

Direktorij Zveze slovenskih učiteljskih društev na Koroškem, Kranjskem, Primorskem in Štajerskem.

V Dolenjem Logatcu, dne 10. prosinca 1893.

Vojteh Ribnikar,
predsednik.